இனம் | INAM (IIETS)
E-ISSN: 2455 - 0531 | UAN: TN0300061112
மலர் : 11 | இதழ் : 44 | நவம்பர் | 2025 | Vol.: 11 | Issue: 44 | November | 2025

நபி முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களின் கற்பித்தல் உத்திகள் : சமகால கல்விக் கோட்பாடுகளுடனான ஒப்பீடு

Teaching Strategies of Prophet Muhammad (PBUH): A Comparison with Contemporary Educational Theories

***Mohamed Mujahid*[1]**

[1]*Senior Lecturer, Department of Islamic Studies, Eastern University, Sri Lanka*
mujahidm@esn.ac.lk

DOI: 10.5281/**zenodo**.17763302

ஆய்வுச்சுருக்கம் (Abstract). இவ்வாய்வு, நபி முஹம்மது (ஸல்) அவர்களின் கற்பித்தல் முறைகளைப் பன்முகமாக ஆராய்ந்து, அவற்றின் **தனித்துவம்**, **செயல்திறன்**, **நவீனக் கல்வியியல் கோட்பாடுகளுடனான இணைப்பாட்டை** விளக்குகிறது. திருக்குர்ஆன், ஹதீஸ், சீறத் இலக்கியங்கள் போன்ற முதன்மை ஆதாரங்களின் அடிப்படையில், **கதை சொல்லல்**, **வினா–விடை முறை**, **செயல் விளக்கக் கற்பித்தல்**, **தனிப்பட்ட அணுகுமுறை**, **படிநிலை வழிகாட்டல்** போன்ற முக்கியமான கற்பித்தல் உத்திகள் அடையாளம் காணப்படுகின்றன. எளிமை, ஆழம், நடைமுறைப் பயன்பாடு ஆகிய அம்சங்களால் சிறப்பான இம்முறைகள், அறிவு பரவலிலும் கற்றலின் நிலைத்தன்மையிலும் குறிப்பிடத் தக்க பங்கு வகித்தன.

ஆய்வின் முதன்மை நோக்கம், நபி (ஸல்) அவர்களின் கற்பித்தல் எண்ணக்கருக்களை நவீனக் கல்வியியல் அணுகுமுறைகளுடன் ஒப்பிட்டு அவற்றின் **கோட்பாட்டுத் தொடர்பை** வெளிப்படுத்துவதாகும். குறிப்பாக, **மாணவர் மையக் கற்றல்**, **ஆக்கபூர்வ கற்றல்**, **தனிப்பயனாக்கப்பட்ட கற்றல்**, **சமூக–உளவியல் சார்ந்த கற்றல்** போன்ற இன்றைய கல்வி கோட்பாடுகளுடன் நபியவர்களின் கற்பித்தல் உத்திகள் குறிப்பிடத் தக்க வகையில் ஒத்திசைவாக உள்ளன என்பது இவ்வாய்வின் முக்கியக் கண்டறிதலாகும்.

மேலும், இம்முறைகள் **அறிவாற்றல் வளர்ச்சி**, **சிந்தனைத் திறன் மேம்பாடு**, **நல்லொழுக்க வடிவமைப்பு**, **சமூக ஒற்றுமை** ஆகியவற்றை ஒருங்கிணைக்கும் கல்வித் தத்துவங்களாக வெளிப்படுகின்றன. ஆகையால், இக்கற்பித்தல் அணுகுமுறைகள், சமகால ஆசிரியர்கள், கல்வியாளர்கள், பாடத்திட்ட வடிவமைப்பாளர்கள், கல்விக் கொள்கை உருவாக்குபவர்கள் ஆகியோருக்கு **நடைமுறை வழிகாட்டுதல்களை** வழங்கக்கூடியவை. மேலும், மாணவர் ஈடுபாட்டை மேம்படுத்தும், கற்றல் சூழலை மனிதநேயமாக மாற்றும், தனிநபர்–சமூக முன்னேற்றத்தை ஊக்குவிக்கும் நிலையான கல்வி வடிவமைப்புகளுக்கு இவை வலு சேர்க்கின்றன.

This study offers an in-depth examination of the teaching methods of Prophet Muhammad (PBUH), emphasizing their **distinctiveness**, **pedagogical effectiveness**, and **relevance to contemporary educational theory**. Drawing upon primary sources such as the Qur'an, Hadith, and Seerah literature, the study identifies key instructional strategies, including **storytelling**, **question–answer interaction**, **demonstrative teaching**, **personalized guidance**, and a **gradual, stepwise instructional approach**. Characterized by clarity, depth, and practical applicability, these methods significantly contributed to the dissemination, retention, and internalization of knowledge.

The principal aim of the study is to situate the Prophet's pedagogical approaches within the framework of modern educational paradigms. The analysis reveals substantial alignment with contemporary models such as **student-centered learning**, **constructivist learning**, **personalized education**, and **socio-psychological learning frameworks**. Findings further indicate that the Prophet's methods not only fostered **cognitive development** and **intellectual**

refinement, but also strengthened **moral character**, **social cohesion**, and **holistic personal growth**.

Accordingly, these pedagogical principles hold enduring value for modern educators, curriculum specialists, and policymakers. They provide practical guidance for designing learning environments that enhance student engagement, integrate ethical and social dimensions of learning, and support both individual advancement and broader community development.

திறவுச்சொற்கள் (Keywords): கற்பித்தல், கற்பித்தல் முறைகள், கல்வி நுட்பங்கள், நபி முஹம்மது (ஸல்), நவீனக் கல்வியியல்.

1.0 அறிமுகம் (Introduction)

நபி முஹம்மது (ஸல்) அவர்களின் கற்பித்தல் முறைகள், இஸ்லாமிய சமூகத்தின் கல்வி மற்றும் சமூக வளர்ச்சியில் முக்கிய பங்கு வகித்தன. அவர்களின் போதனைகள் வெறுமனே மதச் சடங்குகளைப் போதிப்பதாக இல்லாமல், மனித வாழ்வின் அனைத்து அம்சங்களையும் உள்ளடக்கியதாக இருந்தன. திருக்குர்ஆன், நபியவர்களை ஒரு சிறந்த முன்மாதிரி (உஸ்வத்துன் ஹசனா) என்று குறிப்பிடுகிறது, இது அவர்களின் வாழ்க்கை முறையை முழுமையாகப் பின்பற்ற வேண்டும் என்பதையும் வலியுறுத்துகிறது (Quran 33:21). நபி (ஸல்) அவர்களின் கற்பித்தல் முறைகள், மாணவர் மையக்கல்வி, ஆக்கபூர்வமான கற்றல், மற்றும் தனிப்பயனாக்கப்பட்ட கற்றல் போன்ற நவீன கல்வியியல் கோட்பாடுகளுடன் ஒத்துப்போகின்றன. உதாரணமாக, நபி (ஸல்) அவர்கள் கதை சொல்லல், வினா-விடை முறை, செயல்விளக்கம், தனிப்பட்ட தொடர்பு மற்றும் படிப்படியான அணுகுமுறை ஆகியவற்றை பயன்படுத்தி, மாணவர்களின் அறிவை உருவாக்குவதில் கவனம் செலுத்தினார்கள் (Rasheed, 2024). மேலும், நபி (ஸல்) அவர்களின் கற்பித்தல் முறைகள், மாணவர்களின் தனிப்பட்ட தேவைகளுக்கு ஏற்ப, அவர்களின் மனநிலை மற்றும் சூழ்நிலையைப் புரிந்து கொண்டு கற்பித்தல் முறைகளை வடிவமைத்தன (Al-Ghazali, 2016). இவ்வாறு, நபி (ஸல்) அவர்களின் கற்பித்தல் முறைகள், வெறும் சமயப் போதனைகளாக மட்டுமன்றி, உலகளாவிய, நவீன காலத்திற்கு ஏற்ற கல்வித் தத்துவங்களாக இருப்பதையும், அவை இன்றைய ஆசிரியர்களுக்குப் பயனுள்ள வழிகாட்டுதல்களை வழங்க முடியும் என்பதையும் இந்த ஆய்வு உறுதிப்படுத்துகிறது.

2.0 நபி (ஸல்) அவர்களின் கற்பித்தல் முறைகளும் நுட்பங்களும்

நபி முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் தங்கள் தோழர்களுக்கு இஸ்லாத்தின் அடிப்படைகள் மற்றும் அதன் கருத்துக்களைக் கற்பிப்பதில் ஒரு தனித்துவமான, பரிபூரணமான அணுகுமுறைகளைப் பின்பற்றினார்கள். அவர்களின் கற்பித்தல் முறைகள் வெறும் வார்த்தைகளைப் பரிமாறுவதில் மட்டுமல்ல, கேட்பவர்களின் மனநிலை, சிந்தனை திறன், இயல்பு மற்றும் கலாச்சார அடிப்படைகளை மையப்படுத்தி வடிவமைக்கப்பட்டிருந்தது. இதன் மூலம், கற்றல் செயல்முறை மனதிலும் செயல்பாட்டிலும் நிலைக்கும் வகையில், உற்சாகமான, மனப்பூர்வமான மற்றும் பயிற்சியுடன் கூடியதாக இருந்தது (Islamic Seminary, 2024).

நபி (ஸல்) அவர்களின் போதனைகள் ஒவ்வொருவரின் தனித்துவமான சூழல், முன்னறிவு, சந்தேகங்கள் மற்றும் உணர்வுகளைக் கருத்தில் கொண்டு கற்பிக்கப்பட்டதால், தோழர்கள் சுய-புலமை, தீர்மானம் மற்றும் நெறிமுறைப் பழக்கங்களில் மாற்றத்தை எதிர்பார்க்கச் செய்தது. அவர்களின் கற்றல் முறையில் உதாரணங்கள், கதைகள், கேள்வி-பதில் நடவடிக்கைகள், மற்றும் நடைமுறை காட்சிப்படுத்தல்கள் போன்ற நுட்பங்கள் அடிப்படையாக அமைந்திருந்தன. உதாரணமாக, நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒரு நல்ல நடத்தை அல்லது ஈமான் பற்றிய போதனையை வார்த்தைகளோடு மட்டுமல்ல, தங்கள் செயல்களாலும், பழக்கங்களாலும் சித்திரித்து, கற்பிக்கப்பட்ட கருத்துக்கள் வாழ்க்கையில் எவ்வாறு செயல்படும் என்பதை நேரடியாக காட்டினார்கள் இதன் மூலம், மாணவர்கள் கற்றல் கருத்துக்களை தங்கள் வாழ்வியல் சூழலில் பயன்படுத்தும் திறனை மேம்படுத்தினர் (Islamic Seminary, 2024).

மேலும், நபி (ஸல்) அவர்களின் கற்பித்தல் முறைகள் மிகச்சிறிய படிகளாக அறிவை பரிமாறுதல், முக்கிய கருத்துகளை மீண்டும் வலியுறுத்தல், மற்றும் உளவியல் ஊக்குவிப்புகள் ஆகியவற்றைக் கொண்டு, கற்றலை கடுமையான கட்டாயமாக அல்லாமல், ஆர்வத்துடன் மேற்கொள்ள வைப்பதாக அமைந்தது. இது, மாணவர்களின் மனநிலை மற்றும் சமூக நடத்தை மேம்பாட்டையும் உறுதிப்படுத்தியது. அவர்களின் போதனைகள், கேட்பவர்களின் மனப்பான்மைகள் மற்றும் ஆர்வங்களுடன் இணைந்து, கற்றலை சுவாரஸ்யமான மற்றும் நினைவில் நிலைக்கும் செயல்முறையாக மாற்றியது. இதனால், நபி (ஸல்) அவர்களின்

கற்பித்தல் முறைகள் வெறும் வார்த்தைகளை வழங்குவதைத் தாண்டி, செயல்பாட்டிலும் மனச்சார்பிலும் மாற்றத்தை உருவாக்கும், சீரான, தார்மீக மற்றும் செயல்முறை அடிப்படையிலான கற்றல் முறையாக இருந்தது.

2.1. கதை சொல்லல் முறை (Teaching by Telling Story Method)

நபி முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் தங்கள் தோழர்களுக்கும் சமூகத்தினருக்கும் கல்வி மற்றும் மத போதனைகளை வழங்கும்போது கதை சொல்லல் முறையைத் திறமையாகப் பயன்படுத்தினார். அவர்கள் கடந்தகால இறைத்தூதர்கள், அவர்களின் சமூகத்தினர் மற்றும் சில தனிப்பட்ட நபர்களின் அனுபவங்களை முன்மொழிந்து, அதிலிருந்து முக்கியமான படிப்பினைகள் மற்றும் வாழ்வியல் பாடங்களை எடுத்துரைத்தார். இந்தக் கதைசொல்லல் முறை மூலம், கேட்பவர்கள் போதனையின் கருத்துக்களை நேரடியாக புரிந்து கொள்ள முடிந்தது மட்டுமல்லாமல் அது அவர்களது மனத்தில் நினைவில் நிலைத்த இடத்தை பிடித்துக் கொண்டது.

ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு, அகழி வாசிகள் (People of the Ditch) பற்றிய கதை. இந்தக் கதையில், கடுமையான விசுவாச சோதனைகளுக்கு உட்பட்ட மனிதர்கள் தங்களின் ஈமான் மற்றும் நம்பிக்கைகளை எப்படிக் காப்பாற்றினார்கள் என்பதைக் காட்டுகிறது. நபி (ஸல்) அவர்கள் இதை சொல்வதன் மூலம், தீவிரமான சோதனைகளின் போது கூட நம்பிக்கையை காப்பாற்றுவது முக்கியம் என்பதை உணர்த்தினார். இதன்மூலம், கேட்பவர் ஒவ்வொரு கதைப்புள்ளியிலும் நெறிமுறைப் பாடங்கள் மற்றும் ஒழுக்க நெறிகளைப் பின்பற்றுவதைக் கற்றுக்கொண்டனர்.

மேலும், கதைசொல்லல் முறை மிகச்சிறந்த மனவயமான கற்றலை உருவாக்குகிறது. காரணம், மனிதர்கள் கதைகளை வாசிப்பதில் அல்லது கேட்கையில் நியாயமான உணர்வுகளை ஏற்படுத்தி, அவர்களின் கவனத்தை ஈர்த்து, சலிப்புத் தன்மையைக் குறைத்துவிடுகிறது. நபி (ஸல்) அவர்களின் கதைகள் சார்ந்த கருத்துகளை சுவாரஸ்யமாகவும், நினைவில் நிலைக்கும் வகையிலும் அமைந்திருந்தது. இதன் மூலம், கற்பித்தல் செயற்பாடு வெறும் அறிவியலோடு மட்டுப்படாமல், மனத்தில் நீண்டகாலமாக நிலைக்கும் பயிற்சியாக மாறியது. முடிவாக, கதை சொல்லல் முறை என்பது நபி (ஸல்) அவர்களின் கல்வித் திறனில் ஒரு முக்கியமான உபாயமாக இருந்தது. இது நேர்மறை மனப்பான்மையை உருவாக்குவதோடு, ஒழுக்கக் கற்றலைச் சுலபமாகச் செய்யும் செயல்முறையாகவும் காணப்பட்டது. (Islamic Seminary, 2024).

2.2. செயல்விளக்க முறை (Teaching by Demonstration Method)

நபி (ஸல்) அவர்கள் தனது கல்வி மற்றும் போதனை முறைகளில் "செயல்விளக்க முறை"க்கு (demonstration method) சிறப்பிடம் வழங்கியிருந்தார்கள். இது, ஒருவருக்கு அறிவைப் பரிமாறுவது மட்டுமல்லாது, அந்த அறிவு வாழ்வில் எவ்வாறு நடைமுறையாகக் கொண்டு வரப்பட வேண்டும் என்பதை கற்றுக்கொடுக்கும் முறையாகும். கற்றல் என்பது வெறும் கேள்வி–பதில் அல்லது வாய்வழிக் கருத்தரங்குகளால் மட்டுமே நிறைவேறாது; மாறாக, அதை உடல்மூலம், செயல் வழியாகக் காட்டுவதன் மூலம் கற்றவரின் உள்ளத்தில் ஆழமாக பதியச் செய்யலாம் என்பதே இம்முறையின் அடிப்படை நோக்கமாகும் (Al-Ghazali, 2018).

இதற்கான ஒரு முக்கிய உதாரணமாக, தொழுகையின் நடைமுறையை நபியவர்கள் எவ்வாறு கற்றுக் கொடுத்தார்கள் என்பதை எடுத்துக் கொள்ளலாம். அபூஹுரைரா (றழி) அறிவிக்கிறார்கள்: ஒரு மனிதர் பள்ளிவாசலில் வந்து தொழுகையை முடித்துவிட்டு நபி (ஸல்) அவர்களின் அருகே வந்து சலாம் சொன்னார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் அவருக்கு சலாம் சொல்லி "நீ மீண்டும் சென்று தொழுகையைத் தொழுவாயாக; ஏனெனில், நீ தொழுகையை இன்னும் தொழவில்லை" என்று கூறினார். அவர் மீண்டும் தொழுது விட்டு நபிக்கு சலாம் சொன்னார். "மீண்டும் சென்று தொழுகையைத் தொழுவாய்; ஏனெனில், நீ இன்னும் தொழவில்லை." என்று நபியர்வகள் கூறினார்கள். இவ்வாறு மூன்று முறை நடந்தது. இதன் பின் "உம்மை உண்மையுடன் அனுப்பிய அல்லாஹ்வினால், நான் இதைவிடச் சிறப்பாக தொழ முடியாது. எனவே எனக்குக் கற்றுக்கொடுங்கள்." என்று கூறினார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள் "நீர் தொழுகைக்காக நிற்கும்போது, அல்லாஹ் உத்தரவிட்டபடி வுழு செய்து கொள். பிறகு கிப்லாவை நோக்கி 'அல்லாஹு அக்பர்' என்று கூறு. பின்னர் குர்ஆனில் உனக்கு எளிதாக இருப்பதை வாசி. பின்னர் முழுமையாக ருகூ செய்யும் வரை குனிந்து, பின்னர் நேராக நிற்பாயாக. பிறகு முழுமையாக சஜ்தா செய்யும் வரை விழுந்து, பின்னர் நேராக அமர்வாயாக. உன் தொழுகையின் அனைத்துப் பகுதிகளிலும் இதையே பின்பற்றுவாயாக." என்று கூறினார்கள்.

நபி (ஸல்) அவர்கள் தொழுகைக்குப் போகும்போது தனது பேத்தி உமாமாவைத் தழுவிக்கொண்டு தொழுகையை நடத்தினார். இது பெண்கள் மற்றும் பிள்ளைகள் மதிக்கப்படவேண்டியவர்கள் என்பதையும், அவர்களின் நிலை சமூகத்தில் குறைவானதல்ல என்பதையும் நேரடியாகச் செயல்விளக்கமாக உணர்த்துகிறது (Al-Bukhari, 1997, Hadith No. 516). இவ்வாறான நிகழ்வுகள், கல்வி என்பது ஒழுக்கநெறி மற்றும் மதிப்பீடுகளைச் சமூகம் உணரும் வகையில் செயற்படுத்திக் காட்டப்பட வேண்டியதாகும் என்பதை வெளிப்படுத்துகின்றன (Halstead, 2004). எனவே, நபி (ஸல்) அவர்களின் செயல்விளக்க முறை, கல்வியியல் கோணத்தில் "மாதிரிக் கற்றல்" (model learning) மற்றும் "அனுபவக் கல்வி" (experiential learning) என்ற இரண்டு தத்துவங்களையும் உள்ளடக்கியதாகக் கருதப்படுகிறது. செயல்விளக்கம் மூலம் கற்றவர்கள்,

சிந்தனையில் மட்டுமல்லாமல் செயலில் மாற்றம் கொண்டு வரக்கூடியவர்களாகவும் ஆனார்கள். இது, இன்று வரை கல்வியியலில் மிகவும் பயனுள்ள கற்பித்தல் முறையாகக் கருதப்படுகிறது (Bandura, 1977).

2.3. வினா-விடை முறை (Question-Answer Method)

நபி முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களின் கற்பித்தல் முறையில் வினா-விடை முறை மிகவும் முக்கியமான இடத்தை வகிக்கிறது. ஹதீஸ்களில் இந்த முறை அதிகமாகக் காணப்படுகின்றது, அதில் தோழர்கள் நபியவர்களிடம் வாழ்க்கை, மதம், நெறிமுறை மற்றும் சமூகச் சூழல்கள் போன்ற பல்வேறு தலைப்புகளில் கேள்விகளை எழுப்பினர். நபி (ஸல்) அவர்கள் "அறிவுக்குச் சாவி கேள்விதான்" எனக் கூறியிருப்பது, கேள்வி எழுப்பும் செயலின் மூலம் அறிவை ஊக்குவிப்பதற்கான முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துகிறது (Islamic Seminary, 2024). மேலும், சில நேரங்களில் நபி (ஸல்) அவர்களே தோழர்களிடம் கேள்விகளை எழுப்பி, அவர்களின் சிந்தனை மற்றும் பகுத்தறிவை தூண்டும் செயல்முறையை பயன்படுத்தினார்கள். இது, கற்றல் ஒரு நிகழ்நிலைச் செயல்பாடாகவும், சுய-புலமை வளர்ச்சிக்கு வழிவகுக்கும் முறையாகவும் மாறும் வகையில் நிகழ்த்தப்பட்டது. கேள்வி-விடை முறை, மாணவர்களின் ஆர்வத்தை அதிகரித்து, அவர்கள் கற்றலை ஆழமாகப் புரிந்துகொள்ளவும், வாழ்க்கை சூழலில் செயல்படுத்தவும் உதவக்கூடியதாகும்.

இதன்மூலம், வினா-விடை முறை கற்பித்தல் முறையில் மனப்பூர்வமான ஈடுபாடு, ஆர்வம், மற்றும் தனிப்பட்ட சிந்தனை வளர்ச்சி ஆகியவற்றை உறுதிப்படுத்தும் முக்கியமான கருவியாக விளங்கியது. நபி (ஸல்) அவர்களின் இந்த அணுகுமுறை, கேள்விகளைக் கேட்கும் மற்றும் பதிலளிக்கும் செயல்முறை மூலம், கற்றல் செயலைத் தற்காலிக அறிவைச் சார்ந்தவையாக அல்லாமல், நீண்டகால நினைவாற்றலை உறுதிப்படுத்தும் வகையிலும் மாற்றியது (Islamic Seminary, 2024).

2.4. தனிப்பட்ட தொடர்பு முறை (Teaching by Individual Contacts Method)

நபி (ஸல்) அவர்கள் பயன்படுத்திய முக்கியமான கற்பித்தல் முறைகளில் ஒன்று "தனிப்பட்ட தொடர்பு முறை" ஆகும். இம்முறை, கற்றவர்களின் தனிப்பட்ட தேவைகள், அறிவுத் திறன், மனப்பாங்கு மற்றும் சமூக சூழ்நிலைகளை கருத்திற் கொண்டு, அவர்களுக்கு நேரடியாக அறிவைப் பரிமாறுவதில் கவனம் செலுத்துகிறது. கல்வியியல் பார்வையில், இது learner-centered pedagogy மற்றும் individualized instruction என்ற அணுகுமுறைகளுடன் தொடர்புபடுகிறது (Halstead, 2004). மக்கா நகரில் இஸ்லாத்தின் ஆரம்பக் காலத்தில், முஸ்லிம்கள் கடுமையான எதிர்ப்பையும் ஒடுக்குமுறைகளையும் சந்தித்தனர். அந்த சூழலில், பொதுவாக மக்கள் முன்னிலையில் போதனை செய்வது சாத்தியமாகாததால், நபி (ஸல்) அவர்கள் தனிநபர்களுக்கு இரகசியமாக இஸ்லாத்தை அறிமுகப்படுத்தினார்கள். அர்கம் அவர்களின் இல்லத்தில் இத்தகைய தனிப்பட்ட தொடர்பு முறையின் மூலம் பலர் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டனர் (Ibn Hisham, 2009). இது, குறுகிய காலத்திலேயே இஸ்லாம் சமூகத்தின் அடித்தளத்தை வலுப்படுத்திய முக்கிய காரணிகளில் ஒன்றாகும்.

மேலும், தனிப்பட்ட தொடர்பு மூலம் கற்பித்தல், நபி (ஸல்) அவர்களின் மனோதத்துவ அறிவையும் வெளிப்படுத்துகிறது. அவர் கற்றவர்களின் உணர்ச்சி நிலையும், அறிவு நிலையும், நம்பிக்கை வலிமையையும் மதித்து அதற்கேற்ற முறையில் அறிவுரைகளையும் வழிகாட்டுதல்களையும் வழங்கினார்கள். எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு இளைஞர் பாவத்தில் ஈடுபட அனுமதி கேட்டு வந்தபோது, நபி (ஸல்) அவர்கள் கோபம் கொள்வதற்குப் பதிலாக, அவரின் உணர்வுகளை நேரடியாகக் கையாண்டு, அவரை நன்னெறிக்கு வழிநடத்தினார்கள் (Ahmad, 1999, Hadith No. 5/256). இது தனிநபர் அடிப்படையிலான கல்வி அணுகுமுறையின் சிறந்த முன்னுதாரணமாகும்.

அதனால், தனிப்பட்ட தொடர்புமுறை, இஸ்லாமிய கல்வியில் வெறும் அறிவுரையல்லாது, உறவு, அனுபவம், உரையாடல் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் தனிநபரை ஆழமாக ஊடுருவும் வகையில் அமைந்துள்ளது. இம்முறையின் விளைவாக, ஆரம்பகால முஸ்லிம் சமூகத்தில் தன்னம்பிக்கை, வலுவான நம்பிக்கை மற்றும் உறுதியான சமூக ஒற்றுமை உருவானது. கல்வியியல் கோணத்தில், இது **transformative learning** மற்றும் **contextual teaching** ஆகியவற்றின் தனித்துவமான இணைப்பாகக் கருதப்படலாம் (Mezirow, 1991).

2.5. படிப்படியான அணுகுமுறை (Teaching Through Gradualism Method)

நபி (ஸல்) அவர்கள் பயன்படுத்திய கல்விமுறைகளில் குறிப்பிடத்தக்கது "படிப்படியான அணுகுமுறை" (gradualism in teaching) ஆகும். மனித இயல்புகள், மனப்பாங்குகள் மற்றும் சமூக பழக்கவழக்கங்கள் திடீர் மாற்றங்களை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்பதை நபி (ஸல்) அவர்கள் நன்றாகப் புரிந்திருந்தார்கள். எனவே, பல்வேறு மதக் கட்டளைகள் மற்றும் தடைச் சட்டங்களை ஒரே நேரத்தில் விதிக்காமல், அவற்றை படிப்படியாக அறிமுகப்படுத்தினார்கள். இந்த முறையானது, மக்களின் மனதில் எதிர்ப்போ, சலிப்போ தோன்றாமல், கற்றல் இயல்பாகச் செழித்து வளர உதவியது (Ramadan, 2009).

உதாரணமாக, மதுபானத் தடை படிப்படியாக அமல்படுத்தப்பட்டது. முதலில், அதன் தீமைகள் குறிப்பிடப்பட்டன (அல்-பகரா, 2:219). பின்னர், மதுபானம் குடித்த நிலையில் தொழக்கூடாது என்று

அறிவுறுத்தப்பட்டது (அன்-நிஸா, 4:43). இறுதியில், மதுபானம் முழுமையாகத் தடைசெய்யப்பட்டது (அல்-மாயிதா, 5:90). இந்த முறையானது மக்களுக்கு சட்ட மாற்றங்களை ஏற்றுக்கொள்ளும் வாய்ப்பையும், பழக்கவழக்கங்களில் மாற்றம் செய்யும் நேரத்தையும் வழங்கியது (Ibn Kathir, 2003). இது, கல்வியியலில் scaffolding method எனப்படும் ஆதரவுத் தளத்தை ஒத்ததாகும், அதாவது கற்றவர்களுக்கு சுமை ஏற்படாமல், அவர்கள் தங்களது திறன் மற்றும் சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப முன்னேற வழிவகை செய்வது ஆகும். அதனால், நபி (ஸல்) அவர்களின் படிப்படியான அணுகுமுறை, இஸ்லாமியக் கல்வியில் மிகப் பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. கல்வியியல் கோணத்தில், இது developmental psychology மற்றும் constructivist learning theory ஆகியவற்றுடன் நெருக்கமாக இணைகிறது (Vygotsky, 1978). ஒரு சமூகத்தில் சட்டங்கள், ஒழுக்கம் மற்றும் வழிபாடுகள் நிலையானதாக அமைய, அவற்றை படிப்படியாக அறிமுகப்படுத்துவது மிகவும் பயனுள்ளதாக இருப்பதை இம்முறை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

2.6. பண்பின் மூலம் கற்பித்தல் (Teaching by Character Method)

நபி (ஸல்) அவர்களின் கற்பித்தல் முறைகளில் மிகவும் வலிமையானது, அவர்களின் சொந்த பண்பின் மூலம் கற்பித்தல் ஆகும். கல்வியியல் கோணத்தில், இது "teaching by example" அல்லது "character education" எனப்படும் முறையுடன் தொடர்புபடுகிறது. நபி (ஸல்) அவர்கள், வெறும் வார்த்தைகள் மூலம் அல்லாமல், தமது வாழ்வின் ஒவ்வொரு அம்சத்திலும் நன்னெறியை வெளிப்படுத்தி மக்களுக்கு முன்னுதாரணமாக இருந்தார்கள் (Halstead, 2007). நபி (ஸல்) அவர்களின் நேர்மை, மென்மை, கனிவு மற்றும் அடக்கவியல் ஆகிய பண்புகள் அவர்களின் போதனைக்கு வலிமையூட்டின. அல்குர்ஆன் அவர்களைப் பற்றி: "நீங்கள் உயர்ந்த பண்பின் மேல் இருக்கிறீர்கள்" (Al-Qalam, 68:4) என்று சான்றளிக்கிறது. மேலும், ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள், நபி (ஸல்) அவர்களின் நடத்தை பற்றி கேட்கப்பட்டபோது, "அவர்களின் நடத்தை குர்ஆன் தான்" என்று பதிலளித்தார்கள் (Muslim, Hadith No. 746). இது, அவர்களின் வாழ்வின் ஒவ்வொரு செயலும், குர்ஆனின் உயிர்ப்புள்ள வடிவமாக இருந்ததை வெளிப்படுத்துகிறது.

நபி (ஸல்) அவர்கள் சமூகத்தில் ஒருவரின் மனதை வெல்வதற்கு அறிவுரைகளைக் காட்டிலும், தமது தனிப்பட்ட பண்பின் மூலம் அதிகமாக தாக்கத்தை ஏற்படுத்தினார்கள். எடுத்துக்காட்டாக, அவரை எதிர்த்து கடுமையாக நடந்தவர்களையும், அவர் பொறுமையுடனும் கனிவுடனும் கையாள்வதன் மூலம், அவர்களின் மனப்பாங்குகளை மாற்றி, உண்மையின் பக்கம் இழுத்துக்கொண்டு வந்தார்கள் (Al-Bukhari, 1997, Hadith No. 6030). கல்வியியல் கோணத்தில், இந்த அணுகுமுறை நவீன moral development theory உடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டதாகும். Lawrence Kohlberg-இன் நெறிமுறை வளர்ச்சி கோட்பாட்டின்படி, மனிதர்கள் நெறி முடிவுகளை எடுப்பதில் கட்டுரீதியான படிகளை கடக்கிறார்கள் (Kohlberg, 1981). நபி (ஸல்) அவர்கள் தமது வாழ்வின் மூலம், உயர்ந்த பண்புகளை வெளிப்படுத்தி, மக்களை தாழ்ந்த நிலைநிலைகளில் இருந்து (self-interest morality) உயர்ந்த நிலை (principled morality) நோக்கி வழிநடத்தினார்கள்.

மேலும், Thomas Lickona (1991) முன்வைத்த character education கொள்கைகளில், ஆசிரியரின் role model நிலை முக்கிய பங்காற்றுகிறது. இது, நபி (ஸல்) அவர்களின் பண்பின் மூலம் கற்பித்தல் முறையுடன் முழுமையாக ஒத்துப்போகிறது. அதேபோல், value-based education பார்வையில், கல்வி என்பது அறிவியல் பரிமாற்றத்தைவிட, மதிப்புகளின் உள்வாங்கலாகும் என்பதே முக்கிய கருத்து. இதுவே நபி (ஸல்) அவர்களின் வாழ்க்கைத் தத்துவத்தின் அடிப்படை. இதனால், பண்பின் மூலம் கற்பித்தல் என்பது, நபி (ஸல்) அவர்களின் கல்வி தத்துவத்தின் உச்சநிலையாகும். அவர்கள் தமது வாழ்வின் ஒவ்வொரு அம்சத்தையும் கற்றவர்களுக்கான "மாதிரிப் பாடமாக" ஆக்கியதால், அவர்களின் கல்வி அணுகுமுறை, இன்றும் நவீன கல்வியியல் கோட்பாடுகளுடன் பொருந்தக்கூடியது என்பதை விளக்குகிறது.

03. நபியவர்களின் கற்பித்தல் முறைகளும் நவீன கல்வியியலுடன் அதன் பொருத்தப்பாடும்

நபி (ஸல்) அவர்களின் கற்பித்தல் முறைகள், நவீன கல்வியியலின் பல முக்கியக் கோட்பாடுகளுடன் பொருந்திப் போகின்றன.

- மாணவர் மையக் கல்வி (Student-Centered Learning): நபியவர்கள், ஆசிரியரை மையப்படுத்தாமல், மாணவர்களின் கற்றல் அனுபவத்தையும், சிந்தனையையும் மையப்படுத்தினார்கள். இது இன்றைய கல்வி அமைப்புகளில் வலியுறுத்தப்படுகிறது.

- ஆக்கபூர்வமான கற்றல் (Constructive Learning): புதிய தகவல்களை நேரடியாக அளிப்பதற்குப் பதிலாக, வினா-விடை முறைகள் மூலம் மாணவர்களே அறிவைக் கட்டமைக்க வழிவகுத்தார்கள். இது, மாணவர்களை வெறும் தகவல்களைப் பெறுபவர்களாக இல்லாமல், அறிவைக் உருவாக்குபவர்களாக மாற்றியது.

- தனிப்பயனாக்கப்பட்ட கற்றல் (Personalized Learning): நபியவர்கள், ஒவ்வொரு மாணவரின் இயல்பையும், உளவியல் நிலையையும் புரிந்து கொண்டு போதித்தார்கள். இன்றைய கல்வியில்,

DOI: 10.5281/zenodo.17762170

மாணவர்களின் தனிப்பட்ட தேவைகளுக்கு ஏற்ப பாடத்திட்டங்களை மாற்றி அமைப்பதற்கான தேவை அதிகரித்துள்ளது.

3.1. மாணவர் மையக் கல்வி (Student-Centered Learning)

மாணவர் மையக் கல்வி என்பது, நவீன கல்வியியலில் மிக முக்கியமான அணுகுமுறையாகக் கருதப்படுகிறது. இதில் கற்றலின் மையத்தில் ஆசிரியர் அல்ல, மாணவரின் தேவைகள், அனுபவங்கள், சிந்தனை முறைகள் மற்றும் செயற்பாடுகள் வைக்கப்படுகின்றன (Brown, 2008). ஆசிரியர் அறிவை ஒருதலைப்பட்சமாக வழங்குபவராக இல்லாமல், வழிகாட்டி, தூண்டுபவர், மற்றும் கற்றலை எளிதாக்குபவராக இருப்பார் (Weimer, 2002). இதே அணுகுமுறை நபி (ஸல்) அவர்களின் போதனைகளிலும் காணப்படுகிறது. அவர்கள் தமது தோழர்களின் கேள்விகளைப் பொருட்படுத்தாமல் விட்டு விடாமல், மிகுந்த பொறுமையுடன் கேட்டு, அவர்களின் அறிவுத்திறனுக்கும் சூழ்நிலைக்கும் ஏற்ப பதில் அளித்தார்கள். இது, கற்றவரின் சிந்தனையைத் தூண்டி, அவர்களே உண்மையைத் தேடி கண்டறிய வழிவகுத்தது.

உதாரணமாக, ஒரு நபர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "இஸ்லாத்தில் சிறந்த செயல் எது?" என்று கேட்டபோது, நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒரே மாதிரியான பதிலை எல்லோருக்கும் கூறவில்லை. ஒருவருக்கு "தொழுகையை உரிய நேரத்தில் நிறைவேற்றுதல்" என்று கூறினார் (Al-Bukhari, 1997, Hadith No. 527), மற்றொருவருக்கு "உன் தாய் தந்தையருக்கு உபகாரம் செய்தல்" (Muslim, 2000, Hadith No. 2548), மேலும் ஒருவருக்கு "அல்லாஹ்வின் வழியில் போராடுதல்" என்று கூறினார்கள். இதன் மூலம், அவர்கள் ஒவ்வொரு மாணவரின் நிலை, தேவைகள், சூழ்நிலை ஆகியவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு பதில் அளித்ததை அறியலாம். நவீன கல்வியியல் கோணத்தில், இது personalized and differentiated instruction உடன் தொடர்புடையது. நபி (ஸல்) அவர்கள் பொதுவான கற்றலை மட்டும் வழங்காமல், கற்றவரின் அனுபவத்தையும் சிந்தனையையும் மையமாகக் கொண்டு வழிநடத்தினார்கள்.

மேலும், Bandura (1977) கூறிய social learning theory-க்கு ஏற்ப, மாணவர்கள் கற்றலில் செயலில் ஈடுபட்டால், அவர்கள் அறிவை ஆழமாகக் கற்றுக்கொள்வார்கள். நபி (ஸல்) அவர்களின் போதனைகளும் இவ்வாறே, மாணவரைச் செயலில் ஈடுபடுத்தும் வகையிலேயே அமைந்திருந்தன. இதனால், நபி (ஸல்) அவர்களின் கற்றல் முறை, இன்றைய student-centered learning கொள்கைகளுடன் நேரடியாகப் பொருந்துவதோடு, கல்வியியலின் நவீன நோக்கங்களை முன்னமே பின்பற்றியதைக் காட்டுகிறது. நபி (ஸல்) அவர்களின் மாணவர் மையக்கற்றலை நடைமுறைப்படுத்திய பாங்கை பின்வருமாறு நோக்கலாம்

3.1.1. ஒரே கேள்விக்கு வேறு மாணவர்களுக்கு வெவ்வேறு பதில் அளித்தல்

நபி (ஸல்) அவர்களின் போதனைகளில், ஒரே கேள்விக்கு ஒரே மாதிரியான பதிலை அளிக்காமல், கற்றவரின் சூழ்நிலை மற்றும் தேவைக்கேற்ப வேறுபடுத்தி பதில் அளித்தது குறிப்பிடத்தக்கது. உதாரணமாக, "இஸ்லாத்தில் சிறந்த செயல் எது?" என்று கேட்கப்பட்டபோது, ஒருவருக்கு தொழுகையையும், இன்னொருவருக்கு பெற்றோருக்கு பணிவிடை செய்வதையும், மற்றொருவருக்கு அல்லாஹ்வின் பாதையில் போராடுவதையும் சிறந்த செயலாகக் குறிப்பிட்டார்கள் (Al-Bukhari, 1997). இதன் மூலம், நபியவர்கள் கற்றவரின் உளவியல் நிலை, சமூக சூழல் மற்றும் வாழ்க்கைத் தேவைகளைப் புரிந்து கொண்டு, அவர்களுக்கு ஏற்றவாறு வழிகாட்டியதைக் காணலாம். கல்வியியலில் இது Differentiated Instruction மற்றும் Personalized Learning ஆகிய கோட்பாடுகளுடன் நெருக்கமாகப் பொருந்துகிறது. Differentiated Instruction என்பது, ஒவ்வொரு மாணவரின் கற்றல் பாணி, திறன் மற்றும் தேவைக்கேற்ப கற்பித்தல் உள்ளடக்கத்தையும், கற்பிக்கும் முறையையும் மாற்றிக் கொடுப்பதாகும் (Tomlinson, 2014). அதேபோல், Personalized Learning, மாணவரின் தனிப்பட்ட இலக்குகள், ஆர்வங்கள் மற்றும் திறன்களை முன்னிறுத்தி, அவர்களின் கற்றல் பயணத்தை தனித்துவப்படுத்துகிறது (Keefe & Jenkins, 2002). எனவே, நபி (ஸல்) அவர்களின் இம்முறை, கற்றவரை மையமாகக் கொண்ட, வேறுபடுத்தப்பட்ட மற்றும் தனிப்பயனாக்கப்பட்ட கற்றலின் கல்வியியல் அடிப்படையை வெளிப்படுத்துகிறது. இது, differentiated instruction மற்றும் personalized learning-க்கு இணையானதாகும்.

3.1.2. கற்றவரின் ஆர்வத்தை முன்னிட்டுப் பாடம் நடத்துதல்

நபி (ஸல்) அவர்களின் போதனைகளில், கற்றவர்களின் ஆர்வம் மற்றும் உடனடி தேவைகள் முக்கிய இடத்தைப் பெற்றிருந்தன. ஒரு தோழர் கடலில் பயணம் செய்யும்போது கடல்நீரில் வுழு செய்யலாமா எனக் கேட்டபோது, நபி (ஸல்) அவர்கள் அவரது சூழ்நிலைக்கேற்ப தெளிவான பதிலை அளித்தார்கள்: *"அதன் நீர் தூய்மையானது; அதில் இறந்தவையும் ஆகுமானதாகும்"* (Abu Dawood, Hadith No. 83). இவ்வாறு, கேள்வியாளர் எதிர்நோக்கும் சூழ்நிலையைப் பொறுத்து அளிக்கப்பட்ட பதில், கற்றவரின் ஆர்வம் மற்றும் வாழ்க்கை நெருக்கடிகளோடு நேரடியாகப் பொருந்தியது. கல்வியியலின் கோணத்தில் பார்க்கும்போது, இது context-based learning மற்றும் relevance theory ஆகியவற்றோடு தொடர்புபட்டதாகும். Context-based

learning கற்றலை, கற்றவரின் வாழ்வியலும், அனுபவங்களும், நடைமுறைச் சூழல்களும் சார்ந்ததாக மாற்றுகிறது (Gilbert, Bulte, & Pilot, 2011). அதேபோல், relevance theoryயின் படி, கற்றல் பொருள் கற்றவரின் உடனடி சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப தொடர்புடையதாக இருந்தால், அது நினைவில் நீண்டகாலம் நிலைத்து, பயனுள்ளதாக மாறும் (Sperber & Wilson, 1995). எனவே, நபி (ஸல்) அவர்களின் இம்முறை, கற்றவரின் ஆர்வத்தையும் வாழ்க்கைச் சூழலையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட, அர்த்தமிக்க கற்றலை வலியுறுத்தும் கல்வியியல் நடைமுறைகளுக்கு முன்னோடியான உதாரணமாகக் கருதப்படுகிறது. இது, context-based learning மற்றும் relevance theory-க்கு ஒத்ததாகும்.

3.1.3. மாணவரின் உளவியல் நிலையைக் கருத்தில் கொண்டு கற்றல்

நபி (ஸல்) அவர்களின் போதனைகளில், கற்றவரின் உளவியல் நிலையும் உணர்ச்சித் தேவைகளும் மிகவும் கவனிக்கப்பட்டன. ஓர் இளைஞன் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, *“எனக்கு விபச்சாரம் செய்ய அனுமதி தாருங்கள்”* என்று கேட்டபோது, மக்கள் அதிருப்தியடைந்தனர். ஆனால் நபி (ஸல்) அவர்கள் அந்த இளைஞனை அன்பாக அழைத்து அருகில் உட்கார வைத்துக்கொண்டு, அமைதியுடனும் பொறுமையுடனும் சில கேள்விகள் மூலம் அவரைச் சிந்திக்க வைத்தார்கள்: *“உன் தாய்க்கு இதை அனுமதிப்பாயா? உன் சகோதரிக்கு…? உன் மகளுக்கு…?”* ஒவ்வொரு கேள்வியிலும் இளைஞன் மறுத்தபோது, நபி (ஸல்) அவர்கள் அவரது மனநிலையைப் புரிந்துகொண்டு, அவரது சிந்தனையைத் திருத்தி, இறுதியில் அவருக்காக துஆ செய்தார்கள் (Ahmad, Musnad, Hadith No. 5/256). இச்சம்பவம், கற்றவரின் மனோபாவத்தை மதித்து, உரையாடல் மற்றும் ஆலோசனை அடிப்படையில் வழிகாட்டியதற்கான மிகச் சிறந்த உதாரணமாகும்.

கல்வியியலில் இது student-centered moral reasoning மற்றும் counseling-based pedagogy ஆகிய அணுகுமுறைகளோடு நெருங்கிய தொடர்புடையதாகும். Student-centered moral reasoning மாணவரின் சிந்தனைச் செயல்முறையைத் தூண்டி, அவர்களின் நெறி உணர்வை வளர்க்கிறது (Kohlberg, 1981). அதேபோல், counseling-based pedagogy கற்றவர்களின் உணர்ச்சி மற்றும் உளவியல் தேவைகளை கருத்தில் கொண்டு, தனிப்பட்ட உரையாடல், கேள்வி-விடை மற்றும் கருணையுடன் வழங்கப்படும் வழிகாட்டலின் மூலம் கற்றலை ஆழப்படுத்துகிறது (Nelson-Jones, 2014). எனவே, நபி (ஸல்) அவர்களின் இச்செயல், கற்றவரின் உளவியல் நிலையை மையமாகக் கொண்ட கல்வியியல் கோட்பாடுகளின் முன்னோடியான வடிவமாகத் திகழ்கிறது. இது, student-centered moral reasoning மற்றும் counseling-based pedagogy-க்கு மிகச்சிறந்த எடுத்துக்காட்டு.

3.1.4. மாணவர்களின் பிழைகளை உடனே திருத்துதல்

நபி (ஸல்) அவர்களின் கற்பித்தலில், மாணவர்களின் பிழைகளை உடனுக்குடன் திருத்துவதும் முக்கிய இடம் பெற்றிருந்தது. ஒரு நபர் தவறாகத் தொழுகை செய்தபோது, நபி (ஸல்) அவர்கள் அவரை அழைத்து, *“நீ தொழுகை செய்தது சரியல்ல; திரும்பச் செல், மீண்டும் தொழு”* என்று கூறினர். அவர் மூன்று முறை முயற்சி செய்தும் சரியாகச் செய்ய முடியாதபோது, நபி (ஸல்) அவர்கள் பொறுமையுடன் சரியான முறையை விளக்கிக் காட்டினார்கள் (Al-Bukhari, Hadith No. 757). இச்சம்பவம், கற்றவரின் பிழையை நேரடியாகக் கவனித்து, உடனடி வழிகாட்டலுடன் திருத்தும் கல்வியியல் முறையை எடுத்துரைக்கிறது.

இந்நடவடிக்கை, நவீன கல்வியியலில் formative assessment மற்றும் feedback-based learning ஆகியவற்றுடன் தொடர்புடையது. Formative assessment என்பது கற்றல் செயல்முறையின்போது மாணவர்களின் முன்னேற்றத்தையும் பிழைகளையும் அடையாளம் கண்டு, உடனடியாகச் சரி செய்ய உதவுவதாகும் (Black & Wiliam, 1998). அதேபோல், feedback-based learning மாணவர்களின் செயல்பாடுகளுக்கான உடனடி மற்றும் பொருத்தமான கருத்தளிப்பை வலியுறுத்துகிறது; இது கற்றலின் தரத்தை மேம்படுத்துகிறது (Hattie & Timperley, 2007). எனவே, நபி (ஸல்) அவர்களின் இச்செயல், நவீன கல்வியியலில் வலியுறுத்தப்படும் தொடர்ந்து மதிப்பீடு செய்வது மற்றும் உடனடி கருத்தளிப்பு வழங்குவது ஆகிய கோட்பாடுகளோடு நேரடியாக ஒத்துப்போகிறது. இது, formative assessment மற்றும் feedback-based learning முறைக்கு ஒப்பானதாகும்.

3.1.5. கற்றலைக் கேள்விகளின் வழியே சிந்தனைக்கு வழிநடத்தல்

நபி (ஸல்) அவர்கள் தமது கற்பித்தலில், சில நேரங்களில் தோழர்களிடம் கேள்விகளை எழுப்பி, அவர்களையே சிந்திக்கத் தூண்டுவார்கள். உதாரணமாக, *“மரங்களில் ஒரு மரம் உள்ளது; அது முஸ்லிமிற்கு உதாரணமாகும். அது எது?”* என்று கேள்வி எழுப்பியபோது, தோழர்கள் பல்வேறு யூகங்களை முன்வைத்து யோசித்தனர்; இறுதியில், இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் அதற்கு சரியான விடையாக பேரீத்தம் மரத்தை உணர்ந்தார் (Al-Bukhari, Hadith No. 72). இந்தச் சம்பவம், கற்றவர்களின் சிந்தனைத் திறனை ஊக்குவிக்கும்

வகையில், நேரடியாக அறிவைப் பரிமாறாமல், கேள்விகளின் வழியாக அவர்களே பதிலை ஆராய்ந்து அடைய வழிநடத்தும் ஒரு கல்வியியல் முறையை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

இது நவீன கல்வியியலில் inquiry-based learning மற்றும் problem-solving pedagogy ஆகியவற்றுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையது. Inquiry-based learning என்பது, கற்றவர்களுக்கு கேள்விகளை முன்வைத்து, அவர்கள் தாமே ஆராய்ந்து பதிலை கண்டறிய வழிவகுக்கும் கற்றல் முறையாகும் (Justice et al., 2007). இது, கற்றவர்களின் சுயசிந்தனை, ஆர்வம், மற்றும் பகுப்பாய்வு திறன்களை மேம்படுத்துகிறது. அதேபோல், problem-solving pedagogy கற்றலை வாழ்வியல் பிரச்சினைகள் அல்லது சவால்கள் அடிப்படையில் அமைத்து, மாணவர்கள் அவற்றைத் தீர்க்கும் முயற்சியில் ஈடுபடும் போது ஆழமான கற்றல் நிகழ்கிறது (Hmelo-Silver, 2004). எனவே, நபி (ஸல்) அவர்கள் தோழர்களிடம் கேள்வி எழுப்பிய இச்செயல், மாணவர்களை சிந்தனைக்கு வழிநடத்தும், நவீன கல்வியியலின் ஆராய்ச்சி-மையமும் பிரச்சினைத் தீர்வு-மையமும் ஆன கற்பித்தல் முறைகளுடன் தெளிவாகப் பொருந்துகிறது. இது, inquiry-based learning மற்றும் problem-solving pedagogy-க்கு உதாரணம்.

மேலுள்ள எடுத்துக்காட்டுகள் வெளிப்படுத்துவது யாதெனில், நபி (ஸல்) அவர்களின் கற்பித்தல் முறைகள் எப்போதும் கற்றவரை மையமாகக் கொண்டவையாக இருந்தன என்பது தான். அவர்கள், கற்றவரின் தேவைகள், வாழ்க்கைச் சூழ்நிலை, சிந்தனை திறன், மற்றும் உளவியல் நிலையைப் பொருத்தே கற்பித்தலை முன்னெடுத்தார்கள். இதனால், கற்றல் ஒரு ஒருதலைப்பட்சமான அறிவுப் பரிமாற்றமாக இல்லாமல், மாணவரின் தனிப்பட்ட அனுபவங்களும் சிந்தனையும் இணைந்த ஒரு ஆழமான செயல் முறையாக மாறியது. நவீன கல்வியியலில் வலியுறுத்தப்படும் student-centered learning, personalized learning, context-based learning, மற்றும் feedback-based pedagogy ஆகிய கோட்பாடுகளோடு நபி (ஸல்) அவர்களின் போதனைகள் முற்றிலும் ஒத்துப்போகின்றன. எனவே, அவர்களின் கற்பித்தல் நடைமுறைகள், இன்றைய கல்வி அணுகுமுறைகளுக்கு முன்னோடியான தத்துவ அடிப்படையையும், காலத்தை மீறிய சிறந்த முன்மாதிரியையும் வழங்குகின்றன.

3.2. ஆக்கபூர்வமான கற்றல் (Constructive Learning)

ஆக்கபூர்வ கற்றல் (Constructivism) என்பது, மாணவர்கள் அறிவை வெறுமனே பெறுபவர்கள் அல்ல, மாறாக தங்களின் முன்அனுபவம், சிந்தனை, ஆராய்ச்சி ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் அறிவைப் புதிதாக கட்டமைப்பவர்கள் எனக் கூறும் நவீன கல்வியியல் கோட்பாடு (Piaget, 1972; Vygotsky, 1978). நபி (ஸல்) அவர்களின் கற்பித்தலில், இந்தக் கோட்பாட்டின் அடிப்படை அம்சங்கள் தெளிவாகக் காணப்படுகின்றன. அவர்கள் வெறும் தகவலைத் தருபவராக இல்லாமல், கற்றவர்களின் சிந்தனையைத் தூண்டி, அவர்கள் தாமே உண்மையைப் புரிந்து கொள்ள வழிநடத்தினர்.

3.2.1 வினா–விடை முறை

நபி (ஸல்) அவர்கள் பயன்படுத்திய முக்கியமான கற்பித்தல் முறைகளில் ஒன்றாக வினா–விடை முறை அமைந்துள்ளது. தோழர்கள் பல்வேறு கேள்விகளை முன்வைத்தபோது, நபி (ஸல்) அவர்கள் உடனடியாக இறுதி விடையைக் கூறாமல், சில சமயங்களில் அவர்களைச் சிந்திக்க வைத்தார்கள். உதாரணமாக, *“யார் மிகவும் வலிமையுள்ளவர்?”* என்று கேட்டபோது, சிலர் உடல்வலிமையையே நினைத்தனர். ஆனால் நபி (ஸல்) அவர்கள், *“கோபத்தைக் கட்டுப்படுத்துபவரே வலிமையாளர்”* என்று விளக்கினார்கள் (Al-Bukhari, Hadith No. 6114). இவ்வாறு, கற்றவர்களின் பழைய புரிதலைச் சவாலிட்டுப் புதிய பார்வையை உருவாக்கச் செய்தார்கள். கல்வியியலின் பார்வையில், இது Socratic questioning மற்றும் critical pedagogy ஆகியவற்றோடு ஒத்ததாகும். Socratic questioning கற்றவர்களைத் தங்களின் முன் நிற்கும் கருத்துகளை ஆராயவும், சிந்தனைத் திறனை விரிவாக்கவும் உதவுகிறது (Paul & Elder, 2006). அதேபோல், critical pedagogy மாணவர்களின் முன் நிலையான நம்பிக்கைகளை சவாலிட்டு, சமூக மற்றும் நெறி உண்மைகளைப் பற்றிய ஆழ்ந்த சிந்தனையை ஊக்குவிக்கிறது (Freire, 2000). எனவே, நபி (ஸல்) அவர்களின் வினா–விடை முறை, சிந்தனைக்கு வழிகாட்டும், விமர்சனக் கற்றலை வலியுறுத்தும் நவீன கல்வியியல் முறைகளுடன் முழுமையாக ஒத்துப்போகிறது.

3.2.2 உதாரணக் கற்பித்தல் (Teaching through Parables)

நபி (ஸல்) அவர்களின் கற்பித்தலில், உதாரணக் கற்பித்தல் (Teaching through Parables) முக்கியமான இடத்தைப் பெற்றிருந்தது. நபியவர்கள் சிக்கலான கருத்துக்களை எளிமையாகவும், அனைவரும் புரிந்துகொள்ளும் வகையிலும் விளக்க, எடுத்துக்காட்டுகளைப் பயன்படுத்தினார்கள். உதாரணமாக, நபி (ஸல்) அவர்கள், *“முஸ்லிம் ஒருவர் மற்றொருவருக்குப் பிரதிபலிக்கும் உடல் உறுப்புகள் போன்றவர்; ஒன்று வலிக்கும்போது மற்றவை அவற்றோடு பங்கெடுக்கின்றன”* என்று கூறியதன் (Muslim, Hadith No. 2586) மூலம், முஸ்லிம் சமூகத்தில் ஒற்றுமை, பரிவு மற்றும் பரஸ்பர பொறுப்பு ஆகியவை எவ்வளவு

முக்கியமானவை என்பதை எளிதாக எடுத்துரைத்தார். இவ்வாறு, சிக்கலான கருத்துகளை concrete எடுத்துக்காட்டுகளின் மூலம் சித்திரமயமாகக் கற்றுக்கொடுத்தது, கற்றவர்களின் நினைவிலும் சிந்தனையிலும் ஆழமாகப் பதியச் செய்தது.

கல்வியியலில் இது analogical learning எனப்படும் அணுகுமுறையுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையதாகும். Analogical learning என்பது, புதிய கருத்தை பழக்கப்பட்ட ஒன்றுடன் ஒப்பிட்டு விளக்கும் கற்றல் முறையாகும். இது மாணவர்களின் சிந்தனைச் செயல்முறையை எளிமையாக்கி, அறிவை நீண்டநாள் நினைவில் நிலைத்திருக்க உதவுகிறது (Gentner, 1983). மேலும், எடுத்துக்காட்டுகள் மாணவர்களின் கற்பனைத் திறனைத் தூண்டி, கருத்துக்களை ஆழமாகப் புரிந்துகொள்ள வழிவகுக்கின்றன (Richland & Simms, 2015). எனவே, நபி (ஸல்) அவர்களின் எடுத்துக்காட்டு வழி கற்பித்தல், சித்திர வடிவக் கற்றலை வலியுறுத்தும் நவீன கல்வியியல் கோட்பாடுகளின் முன்னோடியான வடிவமாகக் காணப்படுகிறது.

3.2.3 செயல்முறைக் கற்றல்

நபி (ஸல்) அவர்களின் கற்பித்தல் முறையில், செயல்முறைக் கற்றல் (Active Learning) முக்கியமான பங்கினைப் பெற்றிருந்தது. உதாரணமாக, ஒருவர் தவறாக தொழுகை செய்தபோது, நபி (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம் “திரும்பச் செல், மீண்டும் தொழு” என்று மூன்றுமுறை சொல்லி, இறுதியில் சரியான முறையைச் சுட்டிக்காட்டினார்கள் (Al-Bukhari, Hadith No. 757). இம்முறை, கற்றவரை நேரடியாகப் பயிற்சியில் ஈடுபடுத்தி, அவரது பிழைகளை உணரச் செய்து, சரியான நடைமுறையைத் தானே கற்றுக்கொள்ள வழிவகுத்தது. இது வெறும் சொற்பொழிவோ, விளக்கமோ அல்ல; நேரடி செயல்முறையின் மூலம் கற்றலை உண்டாக்கியது.

கல்வியியலின் கோணத்தில் பார்க்கும்போது, இது active learning மற்றும் experiential constructivism ஆகியவற்றின் தெளிவான முன்னோடி வடிவமாகக் காணப்படுகிறது. Active learning என்பது மாணவர்கள் அறிவை வெறுமனே பெறுபவர்கள் அல்லாமல், ஆராய்ச்சி, கேள்விகள், பிரச்சினைத் தீர்வு மற்றும் நேரடி அனுபவத்தின் மூலம் உருவாக்குபவர்கள் (knowledge constructors) ஆக மாற வேண்டும் என்பதைக் குறிக்கிறது (Fosnot, 2005). மேலும், inquiry-based learning மற்றும் problem-solving pedagogy ஆகிய முறைகளும் இதே கோட்பாட்டில் அடிப்படையாயிருக்கின்றன. மாணவர்கள் தங்கள் தவறுகளின் வழியே சிந்தித்து, சரியான நடைமுறையை அடையும் வரை ஈடுபடுத்தப்படுவது, ஆழமான புரிதலுக்கும் நிலையான அறிவுக்கும் வழிவகுக்கிறது. இதனால், நபி (ஸல்) அவர்களின் இந்தக் கற்பித்தல் முறை, நவீன கல்வியியல் கோட்பாடுகளின் அடித்தளமாகக் கருதப்படும் செயல்முறை கற்றலின் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

3.3. தனிப்பயனாக்கப்பட்ட கற்றல் (Personalized Learning)

தனிப்பயனாக்கப்பட்ட கற்றல் (Personalized Learning) என்பது, அனைத்து மாணவர்களையும் ஒரே மாதிரியாகக் கருதி, ஒரே வகையான கற்பித்தலை வழங்கும் பாரம்பரிய அணுகுமுறைக்கு மாற்றாகும். இம்முறையில், கற்றவர்களின் தனிப்பட்ட திறன், குணம், கற்றல் பாணி, ஆர்வம் மற்றும் உளவியல் நிலை ஆகியவற்றை ஆசிரியர் கவனத்தில் கொண்டு, அதற்கேற்றபடி கற்றலை வடிவமைக்கிறார். இதன் மூலம் ஒவ்வொரு மாணவரும் தன் தனித்துவமான பாதையில் முன்னேற வாய்ப்பு பெறுகிறார் (Keefe & Jenkins, 2002).

இன்றைய கல்வியியலில், இது student-centered pedagogy-யின் முக்கியக் கோட்பாடாகக் கருதப்படுகிறது. மாணவர்களின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப பாடப்பகுதிகளை மாற்றி அமைப்பது, அவர்களின் ஈடுபாட்டை அதிகரிப்பதோடு, கற்றல் முடிவுகளையும் மேம்படுத்துகிறது. மேலும், இம்முறையில் differentiated instruction மற்றும் adaptive learning technologies ஆகியவையும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இவ்வாறு, தனிப் பயனாக்கப்பட்ட கற்றல் மாணவர்களின் முழுமையான முன்னேற்றத்திற்கும், வாழ்நாள் முழுவதும் கற்றலுக்கான திறனை வளர்க்கவும் உதவுகிறது. நபி (ஸல்) அவர்களின் போதனைகளில் இதற்கான சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகள் காணப்படுகின்றன:

3.3.1. கற்றவரின் தன்மைக்கு ஏற்ப அணுகல்

நபி (ஸல்) தமது போதனையில் கற்றவரின் தன்மை, சூழ்நிலை மற்றும் திறனைப் புரிந்து, அவர்களுக்கு ஏற்ப விளக்கமாகக் கற்பித்தார். சிலருக்கு மிகச் சுருக்கமாக கூறினார்; சிலருக்கு விரிவாக எடுத்துக்காட்டுகளோடு விளக்கினார். உதாரணமாக, “இஸ்லாத்தில் மிக முக்கியமான செயல் எது?” என்ற கேள்விக்கு, சிலரிடம் தொழுகை, சிலரிடம் சன்மார்க்கப் போர் (ஜிஹாத்), மற்றொருவரிடம் தாய்தந்தையை பராமரித்தல் என பல்வேறு பதில்கள் கூறப்பட்டதாக ஹதீஸில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது (Al-Bukhari, 1997, Hadith No. 2630). இந்த அணுகல், கற்றவரின் முன்னறிவுப் போதுமான தன்மை, அவரது வாழ்க்கை சூழல், மனநிலை மற்றும்

கற்றல் திறனை கருத்தில் கொண்டு நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. அதனால், ஒவ்வொருவரும் தனது தேவைக்கும் பொருத்தமான அறிவையும் செயல்முறையையும் பெற்றார்.

கல்வியியல் கோணத்தில் பார்க்கும்போது, இது தனிப்பட்ட கற்றல் (personalized learning) யை முன்னோக்கிச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. மாணவரின் திறன், மனநிலை மற்றும் சமூக சூழலைக் கருத்தில் கொண்டு கற்பித்தல், அவர்களின் அறிவுத் திறனையும் உழைப்பையும் அதிகரிக்க உதவுகிறது (Keefe & Jenkins, 2002). நபி (ஸல்) மேற்கொண்ட இந்த அணுகல், இன்றைய மாணவர்-மையக் கல்வி (student-centered pedagogy) முறைகளுடன் ஒப்பிடும்போது, மிகுந்த முன்னேற்றமானதாகும்.

3.3.2.மனநிலை மற்றும் உணர்ச்சியைப் பொறுத்து கற்பித்தல்

நபி (ஸல்) தமது போதனையில் கற்றவரின் மனநிலை, உணர்ச்சி நிலை மற்றும் மனநிலைச் சீர்திருத்தம் ஆகியவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு கற்பித்தார். ஒரு கற்றவருக்கு பொறுமை குறைவாக இருந்தால், அவருக்கு முதலில் கோபக் கட்டுப்பாட்டை வலியுறுத்தினார். உதாரணமாக, ஒருவர் "எனக்கு நல்ல ஆலோசனை சொல்லுங்கள்" என்று கேட்டபோது, நபி (ஸல்) சுருக்கமாக "கோபப்படாதே" என்று கூறியதாக ஹதீஸில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது (Al-Bukhari, 1997, Hadith No. 6116).

இதன் மூலம், கற்றல் நிகழும் முன் மனநிலை, psychological readiness மற்றும் உணர்ச்சி கட்டுப்பாடு முக்கியமாக கருதப்பட்டு, கற்றவரின் உளவியல் மற்றும் மனநிலைக்கேற்ப அணுகல் நடந்தது. கற்றல், ஒருவரின் மனநிலைக்கு ஏற்றவாறு வழங்கப்படும்போது, அது நற்செயல், நினைவாற்றல் மற்றும் செயல்திறனுக்கு நேரடியாக பாதிப்பை ஏற்படுத்துகிறது (Keefe & Jenkins, 2002). நபி (ஸல்) மேற்கொண்ட இந்த அணுகல், கற்றலின் உளவியல் அடிப்படை மற்றும் student-centered pedagogy கோணத்திலும் முன்னோக்கிச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. இது மாணவர்களின் உணர்ச்சி மற்றும் மனநிலை அடிப்படையில் கற்றலை விருத்தி செய்யும் முறையை வெளிப்படுத்துகிறது.

3.3.3. வயது மற்றும் சமூக நிலையைக் கருத்தில் கொண்ட கற்றல்

நபி (ஸல்) தமது போதனையில், கற்றவரின் வயது, சமூக நிலை மற்றும் வாழ்க்கை அனுபவம் ஆகியவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு கற்பித்தார். இளைஞர்களிடம் நேரடியாகத் தூண்டுதல், முதியவர்களிடம் மென்மையான நினைவூட்டல், குழந்தைகளிடம் அன்பான மற்றும் உத்வேகமான அணுகுமுறை போன்ற முறைகளை அவை எடுத்துக்காட்டுகிறது. உதாரணமாக, இளைஞர்களிடம் திருமணத்திற்கான ஆலோசனையை வழங்கும்போது, "உங்களில் யாருக்கு சக்தி இருக்கிறதோ அவன் திருமணம் செய்யட்டும்" என்று கூறியதாக ஹதீஸில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது (Al-Bukhari, 1997, Hadith No. 5065). இதன் மூலம், ஒவ்வொருவரின் முடிவெடுக்கும் திறன், வயது மற்றும் சமூகப் பாத்திரத்தை கருத்தில் கொண்டு கற்றல் நிகழ்ந்தது என்பது தெளிவாகிறது.

அனஸ் (ரலி) அறிவிக்கிறார்: நபியவர்கள் எங்கள் வீட்டிற்கு அடிக்கடி வருவார்கள். அங்கே அபூ உமையர் என்ற சிறுவன் இருந்தான். அவனுக்கு "நுகைர்" (சிறிய பறவை) ஒன்று இருந்தது. அது இறந்துவிட்டபோது, நபியவர்கள் அவனிடம் நகைச்சுவையுடனும் அன்போடும்: (*"அபூ உமைர்! உன் சிறிய பறவைக்கு என்ன ஆனது?"*) என்று கேட்டார்கள். ஒரு சிறிய பறவை இறந்தது குழந்தைக்கு பெரிய துயரமாகும். நபியவர்கள் அதை *அற்பமானது* என்று நினைக்காமல். குழந்தையின் மன உணர்வை ஏற்றுக்கொண்டு, அதில் பங்கெடுத்தார்கள். குரூரமோ, குளிர்ச்சியோ காட்டாமல், சிரிப்பூட்டும் கேள்வி மூலம் குழந்தையை ஆறுதல் கூறினார். இது positive reinforcement போல செயல்பட்டதாகும். சிறுவர்களிடம் கூடுதல் கவனம், உரையாடல் கொடுத்ததால், அவர்கள் நபி ﷺ உடன் நெருக்கம் அடைந்தனர். கல்வியியல் பார்வையில், கற்றலுக்கான சூழல் நம்பிக்கை மற்றும் அன்பு அடிப்படையில் அமைந்ததாகும். பெரியவர்கள் சிறுவர்களுடன் எப்படி பேச வேண்டும், எப்படிப் பரிவாக அணுக வேண்டும் என்பதற்கான மாதிரி இதன் மூலம் நிறுவப்பட்டது. இந்த ஹதீஸ் குழந்தைகளின் சிறிய உணர்ச்சிகளையும் பெரிதாகக் கருதி, அன்போடு, நகைச்சுவையோடு, அவர்களின் மனதை மதித்து அணுகும் நபி அவர்களின் கற்பித்தல் மற்றும் வழிகாட்டல் பாணியின் அழகான சான்று ஆகும்.

இந்த அணுகல், நவீன கல்வியியலில் குறிப்பிடப்படும் developmentally appropriate teaching கோட்பாட்டுடன் ஒத்துப்போகும். மாணவரின் உடலியல், அறிவியல் மற்றும் சமூக வளர்ச்சியை கருத்தில் கொண்டு கற்பித்தல், கற்றல் விளைவுகளை அதிகரிக்கும் (Keefe & Jenkins, 2002). நபி (ஸல்) மேற்கொண்ட இந்த நடைமுறை, கற்றலின் பொருத்தமான மற்றும் செயல்திறனை மேம்படுத்தும் அணுகல் என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது.

இன்றைய Personalized Learning Models (McClaskey & Bray, 2015) மாணவர்களின் தனித்துவத்தையும், திறனையும் கருத்தில் கொண்டு கற்றலை வடிவமைக்கின்றன. இதில் முக்கிய அம்சங்கள்: மாணவர்களின் திறனறிவு (competency-based learning), கற்றல் பாணி (learning styles), ஆர்வங்கள் (interests) மற்றும் தனிப்பட்ட இலக்குகள் (personal goals) ஆகியவை அடிப்படையாகக் கொண்டு பாடத்திட்டம் மாற்றப்படுகிறது. நபி முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் கற்றவர்களின் திறன், மனநிலை, வயது, சமூக நிலை மற்றும்

ஆர்வங்களை கருத்தில் கொண்டு கற்பித்த முறை, இன்றைய personalized மற்றும் learner-centered pedagogyக்கு அடிப்படையாகும். அவரின் அணுகல், ஒவ்வொரு கற்றவருக்கும் பொருத்தமான கற்றலை வழங்குவதற்கான முன்னோடியான நடைமுறையாகும் (Al-Bukhari, 1997; Keefe & Jenkins, 2002).

4. முடிவுரை (Conclusion)

நபி (ஸல்) அவர்களின் கற்பித்தல் முறைகள் அறிவை வழங்குவதை மட்டுமே நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கவில்லை; அவை ஒரு முழுமையான மனிதனை உருவாக்குவதை இலக்காகக் கொண்டிருந்தன. இந்த ஆய்வு, நபியவர்களின் கற்பித்தல் அணுகுமுறைகள், கல்வியியலில் ஒரு புதிய பரிமாணத்தை வழங்குவதோடு, அவை நவீன கல்விப் பிரச்னைகளுக்குத் தீர்வுகளை வழங்க முடியும் என்பதையும் காட்டுகிறது.

இஸ்லாமிய கல்வி மரபுகளை நவீன கல்வியியலுடன் இணைத்தால், மாணவர்களின் மனநிலை, திறன், ஆர்வம் மற்றும் தனிப்பட்ட இலக்குகளை கருத்தில் கொண்டு பயிற்சி வழங்க முடியும். இந்நிலை, Personalized Learning மற்றும் Learner-centered pedagogy என்ற இன்றைய நவீன முறைகளுடன் ஒத்துப்போகிறது (McClaskey & Bray, 2015; Keefe & Jenkins, 2002). இலங்கை கல்வி நடைமுறைகளில் பொதுவாக ஒரே மாதிரியான பாடத்திட்டம் மற்றும் முறைபாடுகள் பயன்படுத்தப்படுவதால், மாணவர்களின் தனிப்பட்ட திறன், ஆர்வம் மற்றும் மனநிலை போல் தனிப்பட்ட அம்சங்கள் போதுமான அளவில் கருத்தில் கொள்ளப்படுவதில்லை. இதன் மூலம் சில மாணவர்கள் முழுமையாக கற்றல் பெற முடியாமல் இருப்பார்கள்.

நபி (ஸல்) பயன்படுத்திய மனநிலை, வயது, சமூக நிலை மற்றும் தனிப்பட்ட திறனை கருத்தில் கொண்ட கற்பித்தல் முறைகள், இலங்கை கல்வியில் தனிப்பட்ட கற்றல் முறைகளைக் (personalized learning approaches) முன்னோக்கி ஒருங்கிணைப்பதற்கான முன்மாதிரியாக அமையலாம். எதிர்கால ஆய்வுகள், குறிப்பிட்ட வயதுக் குழுக்களுக்கு மற்றும் சமூக சூழலுக்கு பொருத்தமான நபியின் கற்பித்தல் அணுகுமுறைகளைப் பரிசீலித்து, அதன் விளைவுகளை அளவிடலாம். இதன் மூலம், இலங்கை கல்வி முறை மாணவர்களின் திறனையும், சமூகப் பயனையும் அதிகரிக்கும் வகையில் மேம்படுத்தப்பட முடியும்.

References

1. Abu Dawood, S.: *Sunan Abu Dawood*. Darussalam (2008)
2. Ahmad ibn Hanbal.: *Musnad Ahmad*. Dar al-Fikr (1999)
3. Al-Bukhari, M.I.: *Sahih al-Bukhari* (Hadith Nos. 8, 516, 6030). Dar Ibn Kathir (1997)
4. Al-Ghazali, A.: *The Foundations of Family in Islam*. Islamic Book Trust (2018)
5. Al-Krenawi, A.: *The Impact of Polygamy on Family Life, Education, and Well-being of Children in the Middle East*. Haworth Press (2014)
6. Bandura, A.: *Social Learning Theory*. Prentice Hall (1977)
7. Black, P., Wiliam, D.: Assessment and Classroom Learning. *Assessment in Education: Principles, Policy & Practice* 5(1), 7–74 (1998). https://doi.org/10.1080/0969595980050102
8. Brown, H.D.: *Principles of Language Learning and Teaching* (5th ed.). Pearson Education (2008)
9. Fosnot, C.T.: *Constructivism: Theory, Perspectives, and Practice* (2nd ed.). Teachers College Press (2005)
10. Freire, P.: *Pedagogy of the Oppressed* (30th anniversary ed.). Bloomsbury Academic (2000)
11. Gentner, D.: Structure-mapping: A Theoretical Framework for Analogy. *Cognitive Science* 7(2), 155–170 (1983). https://doi.org/10.1207/s15516709cog0702_3
12. Gilbert, J.K., Bulte, A.M.W., Pilot, A.: Concept Development and Transfer in Context-Based Science Education. *International Journal of Science Education* 33(6), 817–837 (2011). https://doi.org/10.1080/09500693.2010.493185
13. Halstead, J.M.: An Islamic Concept of Education. *Comparative Education* 40(4), 517–529 (2004). https://doi.org/10.1080/0305006042000284510
14. Halstead, J.M.: Islamic Values: A Distinctive Framework for Moral Education? *Journal of Moral Education* 36(3), 283–296 (2007). https://doi.org/10.1080/03057240701643056
15. Hamka.: *Tafsir al-Azhar* (Vol. 21). Pustaka Panjimas, Jakarta (1986)
16. Hattie, J., Timperley, H.: The Power of Feedback. *Review of Educational Research* 77(1), 81–112 (2007). https://doi.org/10.3102/003465430298487
17. Hmelo-Silver, C.E.: Problem-Based Learning: What and How Do Students Learn? *Educational Psychology Review* 16(3), 235–266 (2004). https://doi.org/10.1023/B:EDPR.0000034022.16470.f3
18. Ibn Hisham, A.: *As-Sirah an-Nabawiyyah* (Vol. 1). Dar al-Kutub al-'Ilmiyyah (2009)
19. Ibn Kathir, I.: *Tafsir Ibn Kathir* (Vols. 1–10). Darussalam (2003)

20. Ibn Majah, M.: *Sunan Ibn Majah* (Hadith No. 1060). Darussalam (2007)
21. Islamic Seminary.: Teaching Methods of Prophet Muhammad (PBUH) (2024, October 12). Retrieved from https://islamicseminary.us/teaching-methods-of-prophet-muhammad-pbuh/
22. Justice, C., Rice, J., Warry, W., Inglis, S., Miller, S., Sammon, S.: Inquiry in Higher Education: Reflections and Directions on Course Design and Teaching Methods. *Innovative Higher Education* 31(4), 201–214 (2007). https://doi.org/10.1007/s10755-006-9021-9
23. Keefe, J.W., Jenkins, J.M.: *Personalized Instruction: Changing Classroom Practice*. Routledge (2002)
24. Kohlberg, L.: *Essays on Moral Development, Vol. I: The Philosophy of Moral Development*. Harper & Row (1981)
25. Lickona, T.: *Educating for Character: How Our Schools Can Teach Respect and Responsibility*. Bantam Books (1991)
26. McClaskey, B., Bray, B.: *Personalized Learning: A Guide for Engaging Students with Voice, Choice, and Competency-Based Pathways*. Corwin Press (2015)
27. Mezirow, J.: *Transformative Dimensions of Adult Learning*. Jossey-Bass (1991)
28. Nelson-Jones, R.: *Practical Counselling and Helping Skills: Text and Activities for the Lifeskills Counselling Model* (6th ed.). SAGE (2014)
29. Noddings, N.: *Education and Democracy in the 21st Century*. Teachers College Press (2013)
30. Paul, R., Elder, L.: *The Art of Socratic Questioning*. Foundation for Critical Thinking (2006)
31. Piaget, J.: *The Psychology of the Child*. Basic Books (1972)
32. Ramadan, T.: *In the Footsteps of the Prophet: Lessons from the Life of Muhammad*. Oxford University Press (2009)
33. Richland, L.E., Simms, N.: Analogy, Higher Order Thinking, and Education. *Wiley Interdisciplinary Reviews: Cognitive Science* 6(2), 177–192 (2015). https://doi.org/10.1002/wcs.1336
34. Ṣaḥīḥ al-Bukhārī.: *Ṣaḥīḥ al-Bukhārī (Hadith Collection)*. Dar-us-Salam (n.d.)
35. Sperber, D., Wilson, D.: *Relevance: Communication and Cognition* (2nd ed.). Blackwell (1995)
36. The Qur'an.: Surah al-Baqarah 2:219; Surah an-Nisa 4:43; Surah al-Ma'idah 5:90 (n.d.)
37. The Qur'an.: Surah al-Qalam 68:4 (n.d.)
38. Tomlinson, C.A.: *The Differentiated Classroom: Responding to the Needs of All Learners* (2nd ed.). ASCD (2014)
39. Vygotsky, L.S.: *Mind in Society: The Development of Higher Psychological Processes*. Harvard University Press (1978)
40. Weimer, M.: *Learner-Centered Teaching: Five Key Changes to Practice*. Jossey-Bass (2002)